

PRAYING FOR BARAK

1. THE SIDUR SOLDIER

The video focuses on the concept of praying for soldiers in times of war, just like Betsy did for Barak the soldier. We all know that we need to pray for anything that we need in life, but is there something special about praying in wartime? The following sources make it clear that prayer during battle is certainly something crucial.

1.1

In this first source, the Torah states that it is a mitzvah to pray to Hashem when an enemy attacks; the pasuk tells us that this will lead to victory!

■ BAMIDBAR – 10:9

וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם והרעתם בחצוצרות ונזכרתם לפני ה' אלקיכם ונושעתם מאויביכם

The Ramban points out that this pasuk is a source for prayer anytime that we are in distress, not only in times of war. The Torah gives us this mitzvah to do in case of war, and we also learn from there that the same applies in any situation.

■ RAMBAN - SEFER HAMITZVOS 5

ושנתפלל אליו בעת הצרות ותהיינה עינינו ולבנו אליו כעיני עבדים אל יד אדוניהם וזה כענין שכתוב וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצור אתכם והרעותם בחצוצרות ונזכרתם לפני ה' אלקיכם והיא מצוה על צרה שתבא על הצבור לזעוק לפניו בתפלה ובתרועה

1.2

In the first source, we learned that there is a mitzvah to pray during a war, but are the prayers as important to victory as the soldiers fighting the battle? The following Medrash will answer this question. The Torah tells us that when people are gathered from each shevet to fight in a war, one thousand men should be sent from each shevet to fight. In addition to that, another thousand soldiers from each should be sent to daven!

■ BAMIDBAR RABBAH - 22:3

אלף למטה וגו' ... שני אלפים מכל שבט ושבט שלח ... ושנים עשר אלף לתפלה

Think about what this means. If you send a force of twelve thousand men to wage war, twelve thousand more should be sitting in shul and saying Tehillim! We see from here that it's not just a mitzvah to pray for the army, it's actually a vital part of the war effort! In fact, it is equal in importance to the warriors. This fits very well with the lengthy Gemara in Niddah that teaches us that no effort will succeed unless it is accompanied by tefillah. The Gemara lists several things that people often want, such as wisdom and wealth, and it says that to obtain any of them we need to both do hishtadlus and daven.

■ GEMARA NIDDAH - 70B

שלשה דברי דרך ארץ; מה יעשה אדם ויחכם? אמר להן: ירבה בישיבה, וימעט בסחורה. אמרו: הרבה עשו כן ולא הועיל להם! אלא: יבקשו רחמים ממי שהחכמה שלו, שנאמר כי ה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה... מאי קמ"ל? דהא בלא הא לא סגי. מה יעשה אדם ויתעשר? אמר להן: ירבה בסחורה, וישא ויתן באמונה. אמרו לו: הרבה עשו כן ולא הועילו! אלא: יבקשו רחמים ממי שהעושר שלו. שנאמר לי הכסף ולי הזהב. מאי קמ"ל? דהא בלא הא לא סגי, מה יעשה אדם ויהיו לו בנים זכרים?... יבקשו רחמים ממי שהבנים שלו, שנאמר הנה נחלת ה' בנים שחר פרי הבטן. מאי קא משמע לן - דהא בלא הא לא סגי

1.3

The first source taught us that there is a mitzvah to pray in times of war. The second source took it a step further and proved that the prayers are not just a mitzvah, they are a part of the battle. This third source will show us that not only are prayers needed for the fight, they are actually our *main* weapon!

The following source is from Yaakov's brachos to Yosef. He is giving Yosef an extra portion (the city of Shechem), and he tells him that he took it from the Emori with his "sword and bow."

■ BEREISHIS - 48:22

ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי

The Gemara in Bava Basra tells us that the "sword and bow" are references to two different types of prayer! Yaakov felt that his prayers were the real weapons that were used in his battles!

■ GEMARA BAVA BASRA - 123A

חרבי זו תפלה קשתי זו בקשה

1.4

There is another source that proves the concept that prayers are not just a mitzvah or just a needed part of the plan, but rather, it is the sword of the Jews! It is our most important weapon!

When Klal Yisroel fought its very first war, with Amalek, Moshe Rabbeinu chose not to go to the battlefield, sending Yehoshua instead. Moshe chose to go instead to a high place from where he could see the battlefield and ... raise his hands? Why would he raise his hands?

■ SHEMOS - 17:10,11

ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה: והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק:

The Targum Yonasan makes it clear that when Moshe raised his hands, he was praying.

■ TARGUM YONASAN BEN UZEIL

והוה כד זקיף משה ידו בצלוי ומתגברין דבית ישראל וכד הוה מנח ידו מן למצלייא ומתגברין דבית עמלק

Not only Moshe was davening. The Mishna tell us that his davening had an effect on Klal Yisrael; it brought emunah into their hearts. They used that emunah to strengthen their resolve to serve Hashem. When the soldiers internalized this message, they had the zechus to win the war!

■ MISHNA ROSH HASHANA - 3:8

והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וגו' וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה אלא לומר לך כל זמן שהיו ישראל מסתכלים כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים היו מתגברים ואם לאו היו נופלין

We see that Moshe's prayers, and those of the nation, were crucial in the victory, but this last Gemara is something else! In the Gemara's list of places where national miracles took place, it includes the rock on which Moshe sat during the war against Amalek. Anyone who sees that rock is supposed to make a bracha thanking Hashem for the miracle. This is amazing! The bracha is not said in the place where the battle occurred, but on the rock where Moshe sat. That means that the miracle that brought the Bnei Yisrael victory took place high up on the mountain, far away from any battles with Amalek. The war was actually fought where Moshe was davening, The Gemara in Brachos makes it clear that the Jews were victorious because of Moshe's prayer. That was their secret weapon

תנו רבנן: הרואה מעברות הים, ומעברות הירדן, מעברות נחלי ארנון, אבני אלגביש במורד בית חורון, ואבן שבקש לזרוק עוג מלך הבשן על ישראל, **ואבן שישב עליה משה בשעה שעשה יהושע מלחמה בעמלק**, ואשתו של לוט, וחומת יריחו שנבלעה במקומה - על כולן צריך שיתן הודאה ושבח לפני המקום

SUMMARY

There is an obligation to pray in times of war and in any time of need. The Medrash taught us that the people who pray are as necessary as the infantry. The Gemara tells us that, in fact, the prayers are the real weapons that bring victory, so much so that when we make a bracha to acknowledge the miracle of the victory, we do it in the place where the prayers were said, not where the swords were swung!

DISCUSSION POINTS

1. If the tefillos win the war, why do we endanger soldiers on the battlefield? Why don't we just send them all to shul?
2. Is there a reason to daven for an individual soldier? Shouldn't you daven for all the soldiers to make it home safe? Is it more powerful when you focus on one?
3. Betsy received the sign she was looking for by meeting Barak. Is that something that Hashem does for us? Can we ask for small signs like that? (See the lesson plan on the video "Tale of Two Mothers.")

EXERCISES

1. This video has an exercise built right into it! Call that number that Betsy did! Find out the name of a soldier to pray for and make it real!
2. The Rambam taught us, it doesn't need to be war. Any time we are in need, we can turn to Hashem and realize that the prayer is the most powerful tool we have to accomplish our goals.

2. PRAYING FOR OTHERS

Barak felt moved when he found out that Betsy, a stranger on the other side of the world, had prayed for him when he was fighting in Gaza. There are a lot of questions that we can ask about praying for other people. Is it just a nice thing to do, or is it perhaps more than that? Is it effective? How does it work? Let's take these questions one at a time.

2.1

The Gemara says that davening for others when they are in need is not just an extra, nice thing to do. It's an obligation. If one doesn't daven for others, he is called a sinner!

GEMARA BRACHOS - 12B

אמר רבה בר חיננא סבא משמיה דרב: **כל שאפשר לו לבקש רחמים על חבירו ואינו מבקש - נקרא חוטא**. שנאמר: גם אנכי חלילה לי מחטא לה' מחדל להתפלל בעדכם

The Ralbag quotes this Gemara and explains that not davening for someone in need of prayers is just like not helping out a fellow Jew in any way when he's in need. When you see someone in distress, there is always a way to help them. Pray! If you don't use that tool, you are neglecting to provide the assistance you can. If you pass by a person who has slipped and needs help getting up, and you decline to assist him, you are certainly not acting in a righteous manner. Prayer is the same way!

■ RALBAG – SHMUEL 1 - 12

מי שאפשר לו לבקש רחמים על חברו ואינו מבקש נקרא חוטא שנאמר וגם אנכי חלילה לי מחטוא לה' וגו' וכן הענין בכל טוב שהיה אפשר שייטיב אדם לחבירו ולזה אמר והורתי אתכם בדרך הטובה והישרה

This idea really comes to the foreground in the arena of davening for sick people. Jewish thought views tefillos for the ill as one of the most basic things others can do to help him. The Ramban goes so far as to say that if one visits a choleh, and does not daven for him to be healed, he has not fulfilled the mitzvah of bikur cholim! He writes that one of the main reasons to visit a sick person is to be awakened to his suffering, and be motivated to daven for him.

■ RAMBAN – TORAS HAADAM

ביקור חולים כדי שיכבדו וירבצו לפניו ויעשו לו צרכים הצריכים לחליו וימצא נחת רוח עם חבירו, ועוד כדי שיכניעו דעתו לרחמים ויבקש עליו. הלכך המבקר את החולה ולא ביקש עליו רחמים לא קיים מצוה זו

This Ramban is quoted in the Rema. He writes it alongside a halacha that is very understandably based in this concept. He writes that you should schedule your visits to a sick person at a time that will lead to your davening optimally for the choleh. Don't visit too early in the day, when the sick person might appear healthier than he really is, because that might cause you to feel less pressured to pray for him. Don't go too late in the day, either, though, because at that time the choleh will probably look worse than he truly is, and you might lose hope and not daven for him at all!

■ SHULCHAN ARUCH – YOREI DEAH - 335

אין מבקרין החולה בג' שעות ראשונות של יום, מפני שכל חולה מיקל עליו חליו בבקרה, ולא יחוש לבקש עליו רחמים. ולא בג' שעות אחרונות של יום, שאז מכביד עליו חליו ויטיאש מלבקש עליו רחמים. וכל שביקר ולא ביקש עליו רחמים, לא קיים המצוה

Based on all of the above, we can clearly see that we are obligated to take the time to pray for others when they are in need.

2.2

But there is an issue that comes up when praying for others. We believe that Hashem runs the world and guides each person in the path that is right for him, based on his deeds. If Hashem has decreed that an event should happen to someone, how can a person's prayers change that? We can understand that a person's prayers can be effective for himself (and that itself is a complicated topic) since they are in some way more deserving after praying, but what can my prayers do for others?

The Gemara tells the story of difficult neighbors who constantly bothered Rabbi Meir. Following his wife's advice, he davened for them to do Teshuva and they did so.

■ GEMARA BRACHOS - 10A

הנהו בריוני דהוו בשבבותיה דרבי מאיר והוו קא מצערו ליה טובא, הוה קא בעי רבי מאיר רחמי עלויהו כי היכי דלימותו. אמרה ליה ברוריא דביתהו: מאי דעתך? - משום דכתיב: יתמו חטאים, מי כתיב חוטאים? חטאים כתיב! ועוד, שפיל לסיפיה דקרא: ורשעים עוד אינם, כיון דיתמו חטאים - ורשעים עוד אינם? אלא, בעי רחמי עלויהו דלהדרו בתשובה - ורשעים עוד אינם. בעא רחמי עלויהו והדרו בתשובה

The Tomer Devorah echoes the message of this Gemara and says that everyone should daven for others to do teshuva.

■ TOMER DEVORAH - 2

יקבע בלבו אהבת בני אדם כלם, ואפלו הרשעים יאהב אתם בלבן, ויאמה, מי יתן ויהיו אלו צדיקים שבים בתשובה ויהיו כלם גדולים ורצויים למקום

The Maharsha uses this Gemara as the basis to ask our question: How can my prayers help other people? In this specific case, it's particularly difficult to understand, since Rabbi Meir was asking Hashem for this person to do teshuva, to fix his yiras shamayim. Yiras shamayim is the one thing, we are told, that is dependent only upon your bechirah, your free will, so how could Rabbi Meir's tefillos help his neighbor do teshuva?!

■ MAHARSHA – BRACHOS 10A

אבל לבקש רחמים על חברו להחזירו בתשובה קשה מה יועיל בקשתו הא אמרי' (לקמן לג) הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים?

2.3

Before we discuss any answers, there is another question. There appears to be a contradiction in Chazal regarding praying for others. In Bereishis, when Yishmael is close to dying of thirst, he and Hagar, his mother, pray for salvation. The pesukim emphasize that he was saved because Hashem listened to *his* prayers, not his mother's.

■ BEREISHIS – 21:17

וישמע אלקים את קול הנער ויקרא מלאך אלקים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלקים אל קול הנער באשר הוא שם:

Rashi writes, based on the Medrash, that we learn from here that a sick person's tefillah for himself is more powerful than other people's tefillos for him.

■ RASHI

מכאן שיפה תפילת החולה מתפילת אחרים עליו, והיא קודמת להתקבל

However, a story mentioned in the Gemara seems to imply the opposite. It says that Rabbi Yochanan was able to daven for others and heal them; however, he was not able to do so for himself, since “a prisoner cannot free himself from prison.”

■ GEMARA BRACHOS - 5B

רבי חייא בר אבא חלש, על לגביה רבי יוחנן. אמר ליה: חביבין עליך יסורין? אמר ליה: לא הן ולא שכרן. אמר ליה: הב לי ירך! יהב ליה ידיה ואוקמיה. רבי יוחנן חלש, על לגביה רבי חנינא. אמר ליה: חביבין עליך יסורין? אמר ליה: לא הן ולא שכרן. אמר ליה: הב לי ירך! יהב ליה ידיה ואוקמיה. אמאי? לוקים רבי יוחנן לנפשיה! - אמרי: אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים

The Maharsha makes it clear that this is a general rule in tefillah.

■ MAHARSHA - EIRUVIN 29B

ואין בקשתו על עצמו מועלת כבקשת אחרים עליו כדאמרין אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים

We have a contradiction here! Is it better to have others daven for you, or is it better to daven for yourself?

2.4

The Chasam Sofer answers our second question by explaining that there is no comparison between a Jew davening for a fellow Jew (as in the case of Rabbi Yochanan) and a non-Jew davening for a non-Jew, even a mother for her son (like Hagar and Yishmael).

Why? He explains that really, it would be most ideal for the person in need to pray for himself. After all, he is the one in need. But there is a downside to praying for yourself, as Rabbi Yochanan revealed to us. You are a “prisoner” of sorts, stuck in the trap of the judgement that is upon you. In a normal case, as far as non-Jews go, we would opt

PRAYING FOR BARAK

for the personal prayer, even though it has the downside of praying within the prison. But Jews have an amazing solution! Get the “prisoner” to pray for himself, from outside the prison! How? By having a fellow Jew pray for you! All Jews are one soul, so when someone else prays for you, it’s like you yourself prayed! Best case scenario!

■ CHASAM SOFER - DRASHOS

אני אומר דלא קשה מידי, דודאי אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים, אך כל זה בישראל שהכל נפש אחת טוב יותר שיתפלל אחר עבורו משיתפלל הוא עצמו ומידת הדין מתוח עליו, אבל בהגר וישמעאל שהם מאומות העולם שאינם נפש אחת יועיל יותר תפילת החולה בעד עצמו וגופו אעפ”י שהוא חבוש מתפילת אחר עבורו

This concept that the Jewish nation is considered one body is already found in a Yerushalmi that discusses taking revenge.

■ YERUSHALMI NEDARIM - 9

כתיב לא תקום ולא תטור את בני עמך. היך עביד? היה חותך בשר וירד סכיננו לידו התחזור ידו שנפצעה ותחתוך ידו שפצעה? ואהבת לרעך כמוך ר’ עקיבה אומר זהו כלל גדול בתורה

The Chasam Sofer then uses this exact same concept to answer our first question. How does it make sense for us to daven for each other? It wouldn’t, if not for the fact that the other Jew is not another person; he is me, and I am him! You can daven for your left arm, right? The same way you can do that, you can daven for another Jew!

■ CHASAM SOFER - DRASHOS

ונראה לי הענין, דעל פי שכל לא יובן איך יועיל תפלת זה על חברו כי בהקב”ה לא שייך פיתוי דברים לישא פני איש זה עבור זה, אבל הענין הואיל וכל ישראל נפש אחד נמצא גם חליו של זה כואב לזה והוא כאילו פיו של אדם מתפלל שירפא לו מכאב אצבעו והיינו צריך שיחלה עצמו שיראה כאילו הוא עצמו חולה עליו ועי”ז יקובל תפלתו כאלו מתפלל על עצמו

The Chazon Ish stresses that this principle can also explain how we can affect each other’s yiras shamayim through tefillah, as seen in the case where Rabbi Meir davened for his neighbor to repent.

■ CHAZON ISH – ADDITIONAL NOTES IN TAHAROS

מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם: מי יתן וגו’ - המקום ב”ה מניח את הבחירה ביד האדם אבל האדם רשאי להכריח את רעהו לעבודתו ית’ בין בכפיה בין בפיתוי ולא הוי ביטול הבחירה כיון דהמעשה עושה בבחירה וכל ישראל כאיש אחד והיינו מי יתן שיהיו בין צדיקי הדור משתדלים לקרב לב כל העם לעבודתו ית’ אבל המקום ב”ה אינו נותן בלבם את הקירוב דאם כן לא יתיחס הדבר לברואיו אמנם אם יש מתפלל לפניו יתברך על הקירוב ותפילתו נשמעת מתיחס הקירוב שעושה הקב”ה לברואיו כיון שנעשה ע”י תפלה נברא. והיינו דאמרו (ע”ז ה.) היה להם לומר אתה תן ור”ל ועי”ז היה אפשר לו להקב”ה לעשות הקירוב כיון שהוא ע”פ תפלתם

Recall that above, in the second source, the Tomer Devorah was the one who mentioned that we should daven for others to do teshuva. This works out very well, since he also stresses the idea discussed by the Yerushalmi and the Chasam Sofer - that we are all one. He also connects this to ואהבת לרעך כמוך.

■ TOMER DEVORAH - 2

כל ישראל הם שאר בשר אלו עם אלו מפני שהנשמות כלולות יחד יש בזה חלק זה ובזה חלק זה ... וכן מטעם זה ישראל ערבים זה לזה מפני שממש יש בכל אחד חלק אחד מחברו וכשחוטא האחד פוגם את עצמו ופוגם חלק אשר לחברו בו, נמצא מצד החלק ההוא חברו ערב עליו. אם כן הם שאר זה עם זה. ולכך ראוי לאדם להיותו חפץ בטובתו של חברו ועינו טובה על טובת חברו וכבודו יהיה חביב עליו כשלו שהרי הוא הוא ממש, ומטעם זה נצטוינו (ויקרא, יט) ואהבת לרעך כמוך וראוי שירצה בכשרות חברו ולא ידבר בגנותו כלל ולא ירצה בו כדרך שאין הקדוש ברוך הוא רוצה בגנותנו ולא בצערנו מטעם הקרבה, אף הוא לא ירצה בגנות חברו ולא בצערו ולא בקלקולו וירע לו ממנו כאילו הוא ממש היה שרוי באותו צער או באותו טובה

2.5

This idea that every Jew is responsible to daven for other Jews, because of our connection to them, is the basis for a custom mentioned by the Magen Avraham. The Magen Avraham says that this minhag, found in many siddurim, originated from the Arizal. Before davening Shacharis every day, take a moment and accept upon yourself the mitzvah of loving every single Jew as you would yourself.

MAGEN AVRAHAM – SIMAN 46

קודם תפלת שחרית יקבל עליו מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך [שער הכוונות]

The Ben Ish Chai adds to the Arizal. He writes that one should accept the mitzvah of **ואהבת לרעך כמוך** before davening. Then he points out that one has to daven for other people, not just himself. Based on this lesson, it all fits together very nicely. In order to daven properly for other people, which we must do every day, we first need to establish the fact that we are all like one! We do this by accepting the mitzvah of loving our fellow Jews as we do ourselves, a commandment that the Tomer Devorah explains is based on the understanding that all of Klal Yisrael is one entity!

BEN ISH CHAI – MIKETZ 1

קודם תפילה יקבל מצות ואהבת לרעך כמוך, ולכן אם יש אדם מישראל בצרה יתפלל עליו כל יום בפירוש, ועל ידי זה תכלל תפילתו בכלל תפילות כל ישראל ותעשה פרי למעלה

SUMMARY

Praying for others is not just an optional good deed; it is a real obligation just like anything other thing we do to help out other Jews. We learned why we can pray for others; namely, because we are all one entity and it is really like we are praying for ourselves. This is something unique to Jews, and it is also the basis for loving our fellow Jews. That is why, every morning, we accept to love our friends, and then pray for them.

DISCUSSION POINT

Is there a specific order telling us whom to pray for first? Do a person's relatives get precedence?

EXERCISES

1. **Don't just learn about this halacha and pass up on the opportunity to make it an important part of your life! For starters, this week try to make the declaration of the Arizal before one tefillah.**
2. **Adopt a person! Think of someone who you feel can use some extra help (even a complete stranger) and include his name in your prayers. The results can be surprising!!**